

—Parashat HaShavuah—

רמא

Emor

(Spreek)

Vayikra 21:1 - 24:23

(Leviticus 21:1 - 24:23)

- 1 Leviticus 21:1-9 s
- 2 Leviticus 21:10-15 s
- 3 Leviticus 21:16-24 p
- 4 Leviticus 22:1-16 p
- 5 Leviticus 22:17-25 s
- 6 Leviticus 22:26-33 p
- 7 Leviticus 23:1-3 p
- 8 Leviticus 23:4-8 p
- 9 Leviticus 23:9-14 s
- 10 Leviticus 23:15-22 p
- 11 Leviticus 23:23-25 s
- 12 Leviticus 23:26-32 p
- 13 Leviticus 23:33-44 p
- 14 Leviticus 24:1-4 p
- 15 Leviticus 24:5-9 s
- 16 Leviticus 24:10-12 p
- 17 Leviticus 24:13-23 p

DE PARSHA BEGRIJPEN

[LEVITICUS 24:10-23](#)

Doelstelling —Leren hoe 1) het hoofdthema van een Parsha te interpreteren, 2) thematische connecties met die Parsha te maken en 3) leren hoe méér inzicht te verwerven in de Parsha onder onze aandacht door zijn thematische connecties met andere porties van de Schrift.

Instructies die Hier Schijnbaar niet Thuishoren?

I. In de les van deze week zullen we de twee laatste Parshiot (Leviticus 24:10-23) bestuderen. Laten we in het kort het verloop van de thema's bepalen.

- Leviticus 24:1-12—Tijdens een onenigheid tussen twee mannen, lasterde één van hen Adonai's Naam, YHWH.
- Leviticus 24:13-16—De man wordt ter dood veroordeeld voor het lasteren van de Naam.
- Leviticus 24:17-22—Instructies voor een mens die 1) een ander mens doodt, 2) een ander mens letsel toebrengt of 3) een dier doodt.
- Leviticus 24:23—Steniging van de lasteraar.

Dit korte overzicht toont ons het algemene verloop en de thema's van deze Parshiot. Toen ik deze week Parashat Emor las, verwachten deze Parshiot me aanvankelijk, en wel om twee redenen. Ten eerste, hoe passen ze in het algemene verloop van de sidra (Torah portie)? Zo bespreekt Leviticus 21-22 bijvoorbeeld verschillende instructies voor de priesters en de Hogepriester. Leviticus 23 bespreekt de instructies over de Heilige Dagen. Leviticus 24:1-9 bespreekt de onderdelen van de Mishkan. Ten slotte eindigt de sidra met een verhaal over mensen die vechten binnen het kamp en Adonai's Naam ijdel gebruiken. Dus dit is de vraag. Welk verband heeft dit laatste verhaal met al de vorige porties van de sidra? De tweede vraag betreft het verloop van de onderwerpen binnen deze Parsha zelf. De instructies aangaande dood en letsel aangebracht aan een mens of een dier, lijken hier een beetje misplaatst, aangezien de Parsha voornamelijk handelt over het verhaal van de godslasteraar. Laten we deze parshiot eens nader bekijken.

- A. Lees [Leviticus 24:10-16](#). Globaal, wat/wie is het hoofd thema in deze verzen?¹ Lees nu [Leviticus 24:17-22](#). Merk je de thema wijziging? We spreken niet langer over de godslasteraar. Met andere woorden, het lijkt alsof de richtlijnen in Leviticus 24:17-22 hier geen verband mee hebben. Ik kan echter één wijze zien waarop ze niet volledig buiten hun context staan. Bijvoorbeeld, wat is op het eerste zicht de meest voor de hand liggende basis waarop deze instructies *thematisch* met het verhaal van de godslasteraar verbonden zijn?² Ook al is deze thematische connectie sterk, ik denk dat we het er allemaal mee eens kunnen zijn dat het **HOOFD** onderwerp van deze Parsha het incident van de godslastering is, niet het gevecht. Het gevecht is een bijkomstig onderwerp dat gebruikt werd om de omstandigheden aan te geven waarin de godslasteraar vloekte.
- B. Tot hiertoe hebben we het thematische onderwerp zien verschuiven van de godslasteraar naar de instructies voor lichamelijke letsels. Lees nu [Leviticus 24:23](#). Wat/Wie is het thematische thema?³ Oké, nu lijkt het alsof we terug bij het verhaal van de godslasteraar zijn! Kijk hier naar het verloop van de thema's:

<i>Script Referentie</i>	<i>Hoofd Thema</i>
Leviticus 24:10-16	De godslasteraar
Leviticus 24:17-22	Instructies over lichamelijk letsel
Leviticus 24:23	De godslasteraar

Deze tabel helpt ons een belangrijk beeld te zien. Het ziet eruit alsof de instructies over persoonlijk letsel in het verhaal van de godslasteraar werden tussengevoegd! De wijziging van onderwerp van godslasteraar—naar instructies voor persoonlijke letsels

—naar godslasteraar is zonneklaar en smeekt om verklaard worden De rest van deze sectie zal de redenen bespreken waarom dit zo is.

- II. Volgens de Joodse wet vallen de instructies over lichamelijk letsel onder de categorie van oordelen (mishpatim) tussen de mens en zijn medemens. Denk nu even na. Heb je al eerder in de Torah instructies voor lichamelijk letsel gezien en zo ja, waar?⁴ Lees Exodus 21:12-27. Het grootste gedeelte van Leviticus 24:17-24 komt woord voor woord uit Exodus 21:12-27! Nu hebben we twee belangrijke informaties. Ten eerste weten we dat Exodus 21-23 velerlei oordelen tussen een mens en zijn naaste bespreekt. Bijgevolg weten we dat dit de juiste thematische context is om problemen over lichamelijk letsel te bespreken. Ten tweede is Leviticus 24:17-22 een herhaling van sommige van de instructies in Parashat Mishpatim. Op grond daarvan zouden, als we de Schrift thematisch bestuderen (zoals het hoort) de twee hierboven vermelde punten ons vreemd moeten doen opkijken/in vraag stellen waarom deze geboden opnieuw opgenomen zijn binnen de context van Parashat Emor! Het antwoord op deze vraag is vrij eenvoudig als we Parashat Emor thematisch bestuderen. Laten we het primaire thema van deze sidra ontdekken. Eens we dat gevonden hebben, zal het ons helpen te zien hoe de instructies betreffende lichamelijk letsel thematisch verbonden zijn.
- A. Zoals je al eerder zag, een van de belangrijkste instrumenten die we bij thematische analyse gebruiken is het opmerken van herhaalde woorden of zinnen. Wat is in de eerste Parsha van Parashat Emor ([Leviticus 21:1-9](#)), het globale algemene onderwerp?⁵ Wat zal zich volgens Leviticus 21:6 voordoen als gevolg van een gebrek aan heiligheid aan de zijde van de priesters?⁶ Welk zinsdeel in de tweede Parsha van ([Leviticus 21:10-15](#)) wordt bijna woord voor woord herhaald betreffende het effect van een gebrek aan heiligheid aan de zijde van de priesters?⁷¹⁴ In de derde Parsha van ([Leviticus 21:16-24](#)), welk zinsdeel komt daar voor dat bijna een herhaling is van de twee voorgaande zinsdelen die we tegenkwamen?⁸ Een variatie op dit zinsdeel komt ook voor in de Parsha P'tuchah van Leviticus 22:26-33. Klaarblijkelijk zijn al deze Parshiot thematisch verbonden omwille van deze zinsdelen. Adonai acht het zéér belangrijk dat Zijn Naam niet ontheiligd /geschonden wordt.
- B. Met dit inzicht, hoe is het verhaal in Leviticus 24:10-23 thematisch verbonden met al de Parshiot van Leviticus 21-22?⁹ Dit is belangrijk. Nu weten we dat dit verhaal aan het einde van Parashat Emor thematisch verbonden is met Leviticus 21-22 door het thema van daden die Adonai's Naam ontheiligen!
- C. Herinner je, dit verhaal van de godslasteraar begint in Leviticus 24:10 en eindigt niet tot aan Leviticus 24:23! Bijgevolg is alles in Leviticus 24:10-23 thematisch verbonden met het ontheiligen van Adonai's Naam, inclusief de instructies voor lichamelijk letsel! Kan je nu onderscheiden waarom de instructies aangaande lichamelijk letsel herhaald werden in dit verhaal van de godslasteraar?¹⁰ Deze les—dat iemand die een ander mens kwetst of doodt Adonai's Naam heeft ontheiligd—zou zonder thematische analyse compleet verloren zijn gegaan. Laten we dit een stap verder nemen. We zien nu een duidelijk verband dat onze omgang met andere mensen feitelijk kan bepalen hoe we met Adonai omgaan! Denk eraan dat als we iemand kwetsen of doden, we Adonai's Naam hebben ontheiligd. Zie de samenhang. We zullen op dit onderwerp terugkomen in de *Messias in de Parsha*.
- D. We leerden deze les in de studie van vorige week (Parashat K'doshim) door een gelijkaardige thematische analyse. We zagen dat Leviticus 19:1-11 voornamelijk de **geboden tussen Adonai en de mens** in behandeling nam. Leviticus 19:9-10 had echter betrekking op de relatie tussen de mens en zijn medemens (het voeden van de arme en de proseliet). Door thematische analyse kwamen we tot de conclusie dat Adonai Mozes inspireerde om Leviticus 19:9-10 binnen de thematische context van verzen te plaatsen die

DUIDELIJK de relatie tussen Adonai en de mens omschreven om ons te leren dat, als we de arme en de bekeerde dienen, het is alsof we Adonai zelf dienen!

Samengevat, nu kunnen we zien waarom de instructies over lichamelijk letsel (die al in Parashat Mishpatim gegeven waren) binnen het verhaal van de godslasteraar herhaald werden. Het verhaal van de godslasteraar was duidelijk thematisch verbonden met Leviticus 21-22 omdat het een voorbeeld was van hoe een mens Adonai's Naam kon ontwijden/schenden. Door de instructies aangaande lichamelijke letsels in te bedden ¹¹ in het verhaal van de godslasteraar, leert de Torah ons dat we Adonai's Naam ontwijden als we een ander menselijk wezen aanvallen of doden. Deze boodschap wordt speciaal versterkt als je bedenkt dat een mens geschapen is naar de beeltenis van Adonai. Bijgevolg, door een ander mens aan te vallen, val je Adonai aan!

DE PARSHIOT ONDERZOEKEN

Doelstelling—Leren hoe 1) het thema van een passage bloot te leggen, 2) het met andere passages te verbinden 3) nieuw inzicht te verwerven over hoe de originele passage te interpreteren gebaseerd op de thematische connecties met andere passages.

De Heilige Dagen van Leviticus 23

- I. Leviticus 23 is het hoofddeel van de Schrift dat handelt over de zeven Bijbelse Heilige Dagen. Slechts één andere Torah portie (Pinechas) handelt over alle zeven tegelijk. De Heilige Dagen zijn een boeiend onderwerp. Laten we beginnen met enkele grondbeginselen te leren.
 - A. Binnen deze sidra vinden we eigenlijk twee soorten van Heilige Dagen.
 1. De Drie Pelgrimsfeesten—Op Chag HaMatzot (Het Feest van Ongezuurde Broden), Shavuot (Het Wekenfeest, Latere Eerstelingenfeest of Pinksteren [vijftig]), en Sukkoth (Feest van Tabernakels/Loofhutten of Inzamelingsfeest) moesten alle mannen in Israël naar de Mishkan/Tempel gaan om zichzelf aan te bieden voor Adonai.
 2. De Yomim Noraim (Ontzaggelijke Dagen)—Yom Teruah (Dag der Trompetten Geschal, ook Rosh Hashana genoemd), Yom Kippur (Grote Verzoendag) en Sh'mini Atzeret (de Achtste Dag Weerhouding)
"Atzeret" means "holding back," or that which is held back for the purpose of bringing it to its state of completion. Thus, the name "Shmini Atzeret" means the eighth day which is the additional day that brings the seven-day holiday of Sukkot to its state of perfection. Nota van de vertalers)
 - B. De Torah geeft expliciet (Pashat) twee beweegredenen op voor het vieren van de Heilige Dagen. Lees [Exodus 23:14-17](#). Merk op dat de beweegreden voor het vieren van Chag HaMatzot zijn grondslag vindt in de *historische betekenis*. De beweegreden die voor het vieren van Shavuot en Sukkot gegeven wordt heeft betrekking op hun *landbouwkundige betekenis*. Lees nu [Leviticus 23:39-43](#). Merk op hoe deze verzen een *landbouwkundige* reden (Leviticus 23:39) en een *historische* reden (Leviticus 23:42-43) geven voor het vieren van Sukkot. In het algemeen hebben de Heilige Dagen een *landbouwkundige* en een *historische* beweegreden. De Torah doet elk ervan uitkomen in verschillende passages.

- C. Het *landbouwkundige* seizoen in Eretz Yisra'el (het land Israel) bestaat uit twee oogst seizoenen—lente en herfst. De volgende Heilige Dagen worden gevierd tijdens de lente—Pesach (Passover), Dag van het Omer Wuiven (of Vroege Eerstelingen), Chag HaMatzot en Shavuot. Tijdens de herfst worden de volgende Heilige Dagen in acht genomen—Yom Teruah, Yom Kippur en Sukkot.
- D. Lees [Leviticus 23:1-4](#). Is het volgens deze verzen werkelijk correct om deze Heilige Dagen Joodse Feestdagen te noemen?¹² Dit is belangrijk want velen realiseren zich niet dat de Mo'edim (vastgestelde tijden) YHWH toebehoren. Zij behoren Hem toe en allen die Zijn Naam aanroepen zullen er deel aan hebben.
- II. Lees [Leviticus 23:1-4](#) opnieuw. De uitdrukking, “feesten des HEREN,” in de meeste vertalingen, zouden correct moeten vertaald worden als de *vastgestelde/vaste tijden*. Het Hebreeuwse woord voor *vastgestelde tijden* is ~ydl[Am, uitgesproken als Mo'adiem. Mo'adiem komt van de Hebreeuwse stam dl[w, betekend: samenkomen. We zagen deze term al eerder in de woorden, *Tent der Samenkomst*, wat in het Hebreeuws •ohel Mo'ed, dl[Am l hœ is! Merk op dat de letters dl[Am, dezelfde letters zijn die gebruikt worden in het woord voor vastgestelde tijden. Met andere woorden, net zoals de Tent der Samenkomst een plaats was waar men tot Adonai kon naderen om Hem te *ontmoeten*, zo ook zijn de Heilige dagen apart gezette tijden wanneer men Hem kan *ontmoeten*.
- A. We hebben al gezien dat de Heilige Dagen, of Mo'edim een landbouwkundige betekenis hebben. Leviticus 23 geeft ook de data weer voor het vieren van de Mo'edim. Deze data zijn gebaseerd op een maankalender. Aangezien het landbouwkundige jaar voornamelijk gebaseerd is op de cyclus van de beweging van de zon, kunnen we zien dat de Mo'edim feitelijk gebaseerd zijn op een zonne (cyclus van de zon) en een maan (maangebaseerd) kalendersysteem. Lees nu [Genesis 1:14-19](#). Hoe is dit vers thematisch verbonden met ons onderwerp?¹³ In geval je niet overtuigd bent, laat me nog wat meer informatie met u delen. Het Hebreeuwse woord dat vertaald word als *seizoenen* is het woord ~ydl[Am! Een betere vertaling zou zijn “...en dat zij dienen tot tekenen voor vastgestelde/vaste tijden en voor dagen en jaren. (Deze vertaling wordt door de NBG gebruikt!)...” Door de correcte vertaling van het Hebreeuwse woord *Mo'edim*, zien we dat ze zullen verbonden zijn met de zonnkalender (landbouwkundige seizoenen) en de maankalender (op de maan gebaseerde dateringen).
- B. Hoe is volgens de eerste twee Parshiot van Leviticus 23—Leviticus 23:1-3 p en Leviticus 23:4-8 p—de Shabbat thematisch verbonden met de zeven andere Heilige dagen?¹⁴ Het is nu eenmaal zo dat de wekelijkse Shabbat de basis is voor de inachtneming van de Mo'edim. Ook al zou men denken dat de uitdrukking een *heilige samenkomst* voornamelijk betekent dat men een apart gezette samenkomst heeft, laten we zien welk concept meestal met deze woorden verbonden is: Lees [Leviticus 23:3, 7, 8, 21, 24-25, en 36](#). Na vermelding van het feit dat de Mo'ed een *heilige samenkomst* is, welke uitdrukking is meestal thematisch verbonden met de term *heilige samenkomst*?¹⁵ Zo zien we dat de term heilige samenkomst veel te maken heeft met het concept van de Shabbat. In feite weten we dat de voornaamste instructie om aan het Shabbatgebod te gehoorzamen rust betreft, maar toch wordt de Shabbat ook vereenzelvigd met een heilige samenkomst! Dit concept dat de Mo'edim geassocieerd zijn met rust, ontvouwd zich doorheen al de Mo'edim. In Parashat Kedoshim, zagen we talrijke wijzen waarop Leviticus 19:1-17 de *Heiligheid van Adonai* onderwijst. We bespraken ook de enorme thematische verschuiving in het boek Leviticus, beginnend in Leviticus 18. Het thema van de heiligheid van de Mishkan domineerde de eerste zeventien hoofdstukken, maar beginnend in Leviticus 18, verlegde de Torah

zijn klemtoon naar *heiligheid onder Am Yisra'el* (het volk Israël)! Met andere woorden, de Torah heeft ons onderwezen over de *heiligheid in de Mishkan en in Adonai's volk*. Onthoud, heilig zijn is apart gezet zijn. Leviticus 23 toont ons hoe we tijd heiligen! Inderdaad. Adonai is begaan met heiligheid in elk domein van ons leven. De Mo'edim leren ons dat bepaalde tijden apart gezet zijn en bezielde zijn met speciale heiligheid.

Het Tellen van de Omer tot Shavuot

- I. Degenen onder ons die zijn teruggekeerd naar het vieren van de Mo'edim worden voortdurend geconfronteerd met beslissingen omtrent de juiste manier om deze apart gezette tijden in acht te nemen. Laten we bijvoorbeeld kijken naar Shavuot. Lees [Leviticus 23:15-22](#). Heb je opgemerkt dat er geen specifieke datum vermeld wordt voor Shavuot, wat toevallig heel snel dichterbij komt? Hoe bepaal je de datum ervan? Volgens Leviticus 23:15-16, word je verondersteld een telling te maken van vijftig dagen, beginnend op de "dag na de Shabbath, vanaf de dag dat je het Omer Wuifoffer bracht." Er is niet weinig controverse inzake de juiste interpretatie van dit vers. Wat bedoelt de Torah met "van de dag na de Shabbat"? Welke Shabbat? Traditioneel zijn er twee opinies gangbaar. De Sadduceeën onderwezen dat de Shabbat waarnaar gerefereerd wordt de feitelijke wekelijkse Shabbat is die plaatsheeft tijdens de week van Chag HaMatzot (Ongezuurd Brood), terwijl de Farizeeën (en het hedendaagse Judaïsme) leren dat de Shabbat refereert naar de eerste dag van Chag HaMatzot, Nissan 15, die volgens Leviticus 23:7 een rustdag is. Welke is correct?
 - A. Het standpunt van het moderne Judaïsme is gebaseerd op twee vooronderstellingen. Ten eerste merken zij op dat er een thematisch verschil is in hoe de Shabbat werd aangeduid en hoe de Mo'edim aangeduid zijn. The Shabbat werd door Adonai aangeduid in Genesis. Hij verklaarde specifiek dat er zes dagen zullen zijn en dan zal de zevende dag een Shabbat zijn. En zo is het sindsdien altijd geweest. Echter, volgens Leviticus 23:4, zullen de Mo'edim niet door Adonai aangeduid worden, maar door Am Yisra'el.

Dit zijn de feesttijden des HEREN, heilige samenkomsten, die *gij* zult uitroepen op de daarvoor bepaalde tijd. (Leviticus 23:4, nadruk van de auteur).

Gebaseerd op dit vers geloven ze dat zij de autoriteit hebben om te bepalen op welke dag de telling moet beginnen. Dit is waar, zolang ze trouw blijven aan de tekst. Echter, de tweede vooronderstelling is genomen van Leviticus 23:11. Rav Elchanan Samet heeft dit vers vertaald als:

"hij zal die garf bewegen voor het aangezicht des HEEREN; *tot uw wil* ; de priester zal het zijwaarts bewegen op dag volgend op de shabbat".¹⁶ Overeenkomstig Rihal's algemene benadering is de verklaring van het vers duidelijk. "*Door uw wil* " refereert naar *dit ene detail van dit offer dat inderdaad afhangt van de beslissing van het volk – dat is de datum*. Het volk bepaalt wanneer de gersteoogst begint, en daarbij aansluitend wanneer het "omer" offer te brengen. Deze interpretatie leent zich tot de volgende lezing van het vers: "Hij zal de garve heffen voor God door uw wil," *betekenend, eender wanneer jullie het beslissen*, zolang als "de cohen het heft op de dag volgend op de Shabbat." Welke Shabbat het is die aan de dag van de "omer" zal voorafgaan, hangt volkomen af van de wil en het besluit van het volk. De lezing van dit vers kan ons de halachische veronachtzaming helpen begrijpen voor de vereiste dat de "omer" zal gebracht worden op "de dag volgend op de Shabbat." De voorwaarde dat we de "omer" op zondag brengen is enkel van toepassing wanneer de datum afhangt van de subjectieve bepaling van het volk. Nochtans, eens een permanente datum voor de corban werd

vastgesteld (op de zestiende van Nissan) hield de flexibiliteit gepermitteerd door de term “door uw wil” op te bestaan. Bijgevolg is er niet langer nood aan de beperkende bepaling “de dag volgend op de Shabbat.” (benadrukkingen van de auteur)

Ik weet niet wat u hiervan vindt, maar deze uitleg is zéér zwak. Ik heb veel respect voor Rav Elchanan Samet. Ik heb veel geleerd van zijn artikels, nochtans denk ik dat hij op dit punt zijn autoriteit overschreden heeft.

- B. Toen ik oorspronkelijk de Torah lessen schreef telde ik de Omer volgen de Karaite methode, gebaseerd op het volgende argument dat ik in deze Torah les naar voor bracht: “De sleutel tot het begrijpen van dit debat is [Leviticus 23:16](#) begrijpen. Dit vers stelt dat je niet alleen vijftig dagen dient te tellen; **de vijftigste dag MOET een dag zijn na de Shabbat!** Dit kan enkel voorkomen als je begint te tellen op de dag **NA EEN GEBRUIKELIJKE WEKELIJKSE SHABBAT** d.w.z. ,de Shabbat die voorkomt in de week van Chag HaMatzot. Als je op eender welke andere dag dan de zondag begint te tellen, zal de vijftigste dag nooit een dag “na de Shabbat” zijn (zo dacht ik) zoals in Leviticus 23:16 vereist. Het volgende artikel op een Karaite site vergelijkt beide methoden — [Shavuot](#).¹⁷
- C. Nochtans, gedurende de voorbije twee- drie jaar hebben wij de Omer geteld door te beginnen tellen op de dag na de Hoge Shabbat van het Feest van Ongezuurd brood, niet de wekelijkse Shabbat. Waarom? Wel, ik las een artikel van Tim Hegg dat mij van mening deed veranderen. Dit artikel kan je vinden via de volgende link— [Counting the Omer](#). Tim’s artikel biedt een goed beredeneerde basis voor het beginnen tellen op de dag na de Shabbat van Ongezuurde broden en op grond daarvan volgen wij de traditionele Joodse berekening voor het tellen van de Omer. Zijn artikel toont feitelijk aan dat het beginnen tellen vanaf de dag na de Shabbat van het feest consistent is met Lev 23. Telkens als ik moet beslissen tussen twee (of meer) tegengestelde visies van schrift interpretatie, die beide consistent lijken, kies ik altijd de zijde van de traditionele Joodse interpretatie. En dat is hier het geval.
- Ik blijf beide methodes in dit artikel ter beschikking stellen , want ik wil dat ieder van u tot uw eigen conclusies komt, gebaseerd op uw eigen overtuigingen. Bovendien, door u te voorzien van links tot beide methoden om de Omer te tellen kan je ze vergelijken en zo je eigen besluit vormen. Ieder van ons moet voor zichzelf bepalen hoe hij de Omer telt . Moge Adonai je studie zegenen J

DE CONNECTIE MAKEN TUSSEN DE PARASHAT HASHAVUAH EN DE HAFTARA

***Doelstelling**—Leren hoe de Schriftgedeelten thematisch te verbinden, daarbij lerend hoe Hebreeuws te denken. Geworteld worden in het belang van thematische analyse door het in actie te zien terwijl je de Torah portie verbindt aan de Haftarah portie.*

De Haftara lezing is te vinden in [Ezechiël 44:15-31](#).

- I. De Haftarah studie van deze week zal zeer kort zijn. Hoe is Ezechiël 44:15-31 thematisch verbonden met de Torah portie van deze week?¹⁸

MESSIAS IN DE PARSHA

Doelstelling—Leren hoe de Torah onderwijst over het leven en de bediening van Yeshua HaMashiach. Yeshua zei dat Mozes over Hem schreef^{d9[26]}. Aangezien de Torah het woord Messias zelfs niet eens vermeld, zal deze sectie je helpen de Messias in de Torah te zien. Dit wordt voornamelijk gedaan door het gebruik van thematische analyse en midrash.

De Torah's Presentatie van het Koninkrijk van God

- I. In tegenstelling tot de volkswijsheid die in het Christendom gevonden wordt, werd de Torah (wet) niet uit de weg geruimd. Mensen denken dat het werd afgeschaft om verschillende redenen, maar de twee hoofdredenen zijn omdat 1) ze niet weten wat de Torah werkelijk zegt aangezien ze het niet ernstig bestuderen (het had tenslotte afgedaan toen Yeshua stierf—zeggen ze), en 2) ze niet verstaan hoe de Schrift thematisch te bestuderen. Thematische analyse is een must, anders zal je denken dat de Nieuw Verbondsgeschriften verschillend zijn van de Torah. Ik zou willen verdergaan met u te tonen hoe de geboden in de Torah feitelijk de basis/fundatie zijn voor alle lessen in de Nieuw Verbondsgeschriften omtrent het Koninkrijk van God.
 - A. Yeshua's lessen waren geworteld in de Torah. Hij onderwees niets tegen de Torah.. Dit zou vanzelfsprekend moeten zijn, nochtans begrijpen velen vandaag niet dat het onmogelijk was voor Yeshua om de Torah af te schaffen. Bijvoorbeeld, gebaseerd op [Marcus7:1-23](#), zouden velen zeggen dat Yeshua verzaakte aan de kosjere dieet vereisten van [Leviticus 11](#). Volgens Yeshua (zie [Mattheüs 3:15](#)), *Moest Hij alle vereisten van de Torah vervullen*. Als Yeshua onderwees dat de dieet geboden van Leviticus 11 afgeschaft waren, dan zou Hij zelf de Torah gebroken hebben! Yeshua handhaafde altijd de Torah.
 - B. Velen zeggen vandaag dat Yeshua de Torah afschafte en ons een nieuw gebod gaf—elkaar lief te hebben. Wel, het enige probleem met die denkwijze is dat ze niet overeenstemt met de Schrift. *Heb uw naaste lief als uzelf* is geen Nieuw Verbondsconcept geïntroduceerd door Yeshua. Het werd eerst onderwezen in de Torah ([Leviticus 19:18](#))! Het “nieuwe Gebod” dat Yeshua gaf was een Torah gebod. Nu we thematische analyse begrijpen, laten we zien hoe nog een andere van Yeshua's lessen direct van de Torah genomen was.
- II. In sectie één, *de Parsha Begrijpen*, leerden we waarom de instructies omtrent lichamelijk letsel (die reeds in Parashat Mishpatim gegeven waren) werden herhaald en ingebed in het verhaal van de godslasteraar. De Torah leert ons dat we Adonai's Naam ontwijden als we een medemens die gemaakt werd naar de beeltenis van Adonai aanvallen of doden. Thematisch verbonden met die Openbaring leerde Leviticus 19:1-11 ons dat, als we de arme en de bekeerde dienen, het is alsof we Adonai zelf dienen! Met andere woorden, de manier waarop we andere mensen behandelen is een weerspiegeling van hoe we Adonai behandelen.
 - A. Kan je denken aan enkele uitspraken die Yeshua deed die thematisch verbonden zijn met de thematische openbaringen die opgesomd zijn in sectie II hierboven?²⁰ Lees [Mattheüs 25:31-46](#). Op hoeveel manieren is deze passage thematisch verbonden met Leviticus 19:1-11 en Leviticus 24:10-23?²¹ Zoals je kunt zien, Yeshua's onderwijs over het feit dat wanneer we voor de hongerigen/armen zorgen, we feitelijk zorg dragen voor Hem, vindt zijn oorsprong niet in een “Nieuw Testament” doctrine! Dit is

een Torah doctrine! Maar tenzij we de Schrift thematisch bestuderen, zullen we het over het hoofd zien! Yeshua's uitspraken in Mattheüs 25:31-46 waren geen nieuwe openbaring. Om je te bewijzen dat ik niet gewoon de Nieuwe Verbondsgeschriften lees en je dan een interpretatie van de Torah probeer op te dringen, neem nota van hoe Leviticus 24:10-23 geïnterpreteerd werd door deze niet-Messiaanse Rabbijn:

“Hoe dan ook, de overgang, of eerder de opeenvolging, in de Chumash, van God's verdicht betreffende de megadef [godslasteraar] naar de systematische uiteenzetting van de wetten over fysiek geweld is extreem moeilijk, aangezien *godslastering en fysiek letsel ogenschijnlijk niet met elkaar verbonden zij* ...om deze kwesties, die elkaar onderling versterken te verklaren, moeten we het probleem van geweldpleging vanuit een volledig ander perspectief benaderen. Ook al is het waar dat fysiek letsel een probleem is dat de relatie *tussen mensen* betreft en een misdaad begaan tegen de gekwetste partij waarvoor schadevergoeding verschuldigd is, is dit niet het enige element dat betrokken is in moord of aanranding, noch is dit het aspect waarmee de Torah een verband legt in Sefer Vayikra. *Het punt dat de Torah maakt in Emor is dat het aanranden van een mens een aanranding van God zelf is ...* Dus, de Mens, geschapen door God naar Zijn beeltenis, begiftigd met de gave van verstand en geest, is de ultieme uitdrukking van de Goddelijke aanwezigheid in een materiële wereld, zodat hij die zijn medemens een klap toebrengt, ook een klap toebrengt aan zijn schepper. Daarom behandelt de Torah dit probleem in Sefer Vayikra, in aanvulling tot de vorige behandeling in parashat Mishpatim. Daar lag de nadruk op het burgerlijk element, en het letsel dat was toegebracht aan de aangerande persoon wordt benaderd vanuit het perspectief van een gekwetste partij die vergelding en schadeloosstelling zoekt; hier echter ligt de focus op de zondaar die het goddelijke beeld heeft verminkt en *zondigde tegen God*. De aanval op een menselijk wezen wordt beschouwd als een daad van chilul hakodesh, wat een hoofdthema is dat parashat Emor aanbelangt (nadruk en haakjes van de auteur).”²²

Zoals je kunt zien, mijn interpretatie was niet uniek. Zoals ik de sidra las, verbond de uitdrukking “zal niet ontheiligen” thematisch het verhaal van Leviticus 24:10-23 met Leviticus 21-22 (waar het onderwerp duidelijk onderwees hoe Adonai's Naam niet te ontheiligen/schenden) wat mijn thematische interpretatie toelaat overeen te stemmen met die van Rav Lichtenstein. Dit is een van de vele voorbeelden van hoe Yeshua's onderwijs over het Koninkrijk van God rechtstreeks uit de Torah's *thematische* lessen genomen was. Het is zo jammer dat vele Nieuw Verbondsgelovigen niet begrijpen hoe thematische analyse toe te passen. Het is de sleutel tot het ontsluiten van de eenheid tussen de Tanakh en de Nieuwe Verbondsgeschriften.

De Mo'edim en de Messias

- I. In de *Parsha Begrijpen*, stelden we dat de Mo'edim een dubbele basis hadden—landbouwkundig en historisch. In deze sectie zullen we zien dat er ook nog een derde basis is—Messiaans. In vorige lessen leerden we dat de Torah gegeven werd om ons te leren over onze Messias, Yeshua. Let op Lucas' verslag over Yeshua's woorden aan de twee discipelen die reisden op de weg naar Emmaüs:

²⁷ *Daarna verklaarde hij hun wat er in al de Schriften over Hemzelf geschreven stond, en hij begon bij Mozes en al de Profeten....*⁴⁴ *Hij zei tegen hen: 'Toen ik nog bij jullie was, heb ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over Mij geschreven staat in vervulling moest gaan.'*⁴⁵ *Daarop maakte hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften.*
(Lucas 24:27, 44-45, nadruk van de auteur)

Er werd ons gezegd dat Yeshua hen onderwees over **Zichzelf** vanuit Mozes (de wet van Mozes), de profeten en de Psalmen (geschriften). Het feit dat Hij de Torah gebruikte om te onderwijzen over Zichzelf is verbazend als je overweegt dat de *Torah van Mozes (de eerste vijf boeken) het woord Messias zelfs nooit vermelden!* Yeshua deed gelijkaardige uitspraken in Johannes 5:39 en 46.

⁴⁶ *Als u Mozes zou geloven, zou u ook mij geloven, **hij heeft immers over Mij geschreven.*** (Johannes 5:46, nadruk van de auteur).

³⁹ *U bestudeert de Schriften en u denkt daardoor eeuwig leven te hebben. **Welnu, de Schriften getuigen over Mij.*** (Johannes 5:39, nadruk van de auteur)

In deze verklaringen stelt Yeshua krachtig dat de Torah van Mozes geschreven werd om **ons over Hem in te lichten!** Zijn verklaring strookt met Psalm 40, die zegt dat de Geschriften geschreven zijn over de Messias.

⁷ *Offers en gaven verlangt u niet, brand- en reinigingsoffers vraagt u niet. Nee, u hebt mijn oren voor u geopend* ⁸ *en nu kan ik zeggen: ‘Hier ben ik, **over mij is in de boekrol geschreven.**’* ⁹ *Uw wil te doen, mijn God, verlang ik, diep in mij koester ik uw wet.”* (Psalm 40:7-9, nadruk van de auteur)

Bijgevolg moeten we verwachten om onderwijs over Messias, Zijn werk en bediening te zien in de hele Torah. De Mo’edim zijn fundamenteel om de persoon en het werk van Yeshua de Messias te begrijpen.

- A. Lees [Kolossenzen 2:3](#). Volgens Paulus zullen we de antwoorden op de geheimenissen van het leven vinden in Yeshua. De grootste geheimenissen worden gevonden in de Torah! Volgens Yeshua, weten we dat de Torah van Hem spreekt, maar hoe. Het lijkt zulk een mysterie te zijn. Wel, Kolossenzen 2:3 voorziet ons van een goed verklarend instrument. We moeten ernaar streven te leren hoe de Messias de mysteries van de Torah zal ontsluiten.
- B. Lees [Kolossenzen 2:16-17](#). Dit vers zegt duidelijk dat de Mo’edim een *schaduw van de persoon en het werk van de Messias zijn*. Bij wijze van voorbeeld kan je enkele dingen over mij bepalen via mijn schaduw. Je kan merken dat ik lang ben, dat ik kort haar en lange armen heb. Nochtans zijn er *vele* belangrijke details die je niet kan zien via mijn schaduw. Je kan niet zeggen wat de kleur van mijn ogen, huid of haar is. Je kent de klank van mijn stem niet of het feit dat ik een korte baard heb. De Torah (vooral de Mo’edim) is als een schaduw. Echter, wanneer je mijn lichaam werkelijk ziet, zal je veel details zien die mijn schaduw niet konden onthullen. Zo ook, eens Yeshua aan jou geopenbaard is door de Nieuw Verbondsgeschriften, zal je veel meer begrijpen dan je kon van de Torah schaduwen die op Hem betrekking hebben. Niet-Joodse gelovigen hebben de neiging de Torah schaduwen van de Messias te zien als iets dat verschillend is van de volheid van de Nieuw Verbondsgeschriften waarheid over Messias. Ze begrijpen niet dat de Torah probeert een zwart/wit(en dikwijls cryptisch) beeld van de Messias en Zijn verlossingswerk te schilderen. Dit werd gedaan opdat Adonai de volheid van Zijn plan op Zijn vastgestelde tijd (Efeziërs 3:1-13) zou kunnen onthullen. Als je de volheid van de Messias ziet in kleur—door de Nieuw Verbondsgeschriften—dan zal het voor jou heel gemakkelijk zijn om de Messias in Zijn zwart/witte schaduw van de Torah niet te begrijpen en zelfs te verwerpen. Dit zal vooral zo zijn **als je de zwart/witte schaduw van de Messias niet hebt als de fundatie**. Bovendien, als je deze schaduw van de Messias zoals

voorgesteld in de Torah niet als je fundatie hebt, zal je de volheid van de Messias zoals voorgesteld in de Nieuw Verbondsgeschriften niet echt begrijpen. Adonai gaf ons de Torah eerst, ons de gelegenheid gevend te leren over de persoon en het werk van de Messias zodat, wanneer Hij geopenbaard werd, we Hem zouden kennen. Dus, laat ons de Torah voorstelling van de Messias blootleggen door de Mo'edim.

- II. Eerder stelden we dat de Mo'edim verbonden waren met de landbouwkundige seizoenen in het land Israël. Hoeveel oogst seizoenen zijn er in Israël?²³ Kan je denken hoe dit feit thematisch kan verbonden worden met het werk van de Messias? Als je het niet weet, hier is een hint. Welke Mo'edim vervulde Yeshua bij Zijn eerste komst?²⁴ Nu, hoe is het feit dat Israël twee oogstseizoenen heeft thematisch verbonden met het werk van de Messiah?²⁵ Het is geen toeval dat Yeshua de lente Mo'edim vervulde op het exacte moment. Bovendien is het geen toeval dat 1) geen van de herfst Mo'edim hun Messiaanse vervulling kende en 2) wij Yeshua's tweede komst verwachten. In een notendop, de lente en herfst landbouwkundige seizoenen en hun daarmee verbonden Mo'edim zijn beelden van de eerste en tweede komst van de Messias! Laten we hier dieper op ingaan.
- A. In Parashat Metzora leerden we dat telkens je 1) beelden ziet van *verrijzenis* 2) beelden van vernieuwd *leven* als gevolg van een bevrijding van dreigende *dood* en 3) beelden van overwinning en *vernieuwd leven* als gevolg van *dood*, de Torah op het punt staat ons een les te geven over de Messias. Ik noem deze de thema's van ***De Verrijzenis en het Leven***, en ze worden vooral versterkt als ze gekoppeld zijn aan het getal drie. Hier zijn slechts enkele voorbeelden.²⁶
1. De eerste ***LEVENDE*** dingen (planten, gras, enz.) werden geschapen op dag ***DRIE!*** Dit is niet strikt leven uit de dood; nochtans, het principe van leven komend van een staat waarin geen leven is, is duidelijk.
 2. Jonah, die in de buik van een grote vis was, had moeten ***dood*** zijn. Maar op de ***DERDE*** dag kwam hij ***LEVEND*** tevoorschijn! Waarlijk, *dood* was opgeslokt in overwinning!
 3. De Akeida (binding van Izaak) te vinden in Genesis 22—Abraham was verondersteld Izaak te offeren als een olah (brand offer). Ook al weerhield Adonai hem er op de ***DERDE*** dag van Izaak werkelijk te offeren, de wijze waarop de Torah het verhaal verteld zinspeelt erop dat Izaak ***stierf*** en werd ***WEDER OPGEWEKT***. Dat is waarom Hebreëen 11:17-19 schrijft dat Abraham ***Izaak uit de dood terugkreeg door figuurlijke VERRIJZENIS!***
- B. Lees [Hosea 6:1-3](#). Hoe is deze passage thematisch verbonden met de Mo'edim?²⁷ Wetende dat de twee landbouwkundige oogstseizoenen beelden zijn van de eerste en tweede komst van de Messias, hoe is deze passage thematisch verbonden met Yeshua's eerste en tweede komst?²⁸ Zie je? Dit is een Messiaanse profetie van de eerste en tweede komst van de Messias! Het vers zegt feitelijk "Hij zal tot ons ***komen*** zoals de late (tweede komst) en vroege (eerste komst) regen op de aarde." Hoe weten we nog meer dat dit vers spreekt over de Messias—hint, lees Hosea 6:2?²⁹ Merk op dat Hosea 6:2 opwekking (Hij zal ons opwekken...) associeert met het getal drie (...op de derde dag...). Als we te maken hebben met Sod niveau (verborgen) interpretaties, worden getallen profetisch gebruikt in veelvoud van 10. Daarom zijn de getallen 3, 30, 300 en 3,000 allemaal aanwijzingen van het thema van De Verrijzenis en het Leven! Nu, gedenkend dat duizend jaren voor Adonai als één dag zijn, wat leert Hosea 6:2 ons betreffende de Messias' eerste en tweede komst? Het volk van Israël werd verstrooid in de eerste eeuw, of tijdens de eerste dag (0 – 1000 CE). Hosea zegt dat op de tweede dag (1000 – 2000 CE) Hij ons zal doen herleven. Dit gebeurde in 1948 toen Israël een natie werd of in 1967 toen ze Jeruzalem herwonnen. Het volk dat gedurende bijna 2000 jaar niet bestond, werd opnieuw leven gegeven. Hosea gaat verder met

zeggen dat op de derde dag (2,000 – 3,000 CE) Hij ons zal opwekken. Dit spreekt over de heropstanding van alle heiligen wanneer Yeshua terugkeert.

III. Torah beelden zijn analogieën/symbolen die de Torah gebruikt ,waar een materieel/natuurlijk voorwerp/fenomeen gebruikt werd om iets te beschrijven of te onderwijzen over een geestelijk/bovennatuurlijk voorwerp/fenomeen. De Torah zal dikwijls een geestelijke waarheid presenteren via het woordgebruik van gewone, materiële / natuurlijke voorwerpen en fenomenen.. Wanneer de schrijvers van de Schrift dit doen, is het niet omdat ze gewoon proberen poëtisch te zijn! Deze beelden symboliseren Adonai's wijsheid en Zijn manier om ons te helpen diepere waarheden te begrijpen. Jesaja gebruikt Torah beelden om ons te onderwijzen over trots.

*33 Zie, de Here, de HERE der heerscharen, **houwt met vervaarlijke kracht de loverkroon af, de rijzige stammen worden omgehouden** en de hoge geveld; 34 het **dichte gewas van het woud houdt Hij af met het ijzer, en de Libanon zal vallen door de Heerlijke.** (Jesaja 10:33-34).*

*12 Want er is een dag van de HERE der heerscharen tegen al wat **hoogmoedig is en trots** en tegen al wat **zich verheft**, opdat **het vernederd worde**; 13 tegen alle **trotse en hoge ceders van de Libanon** en alle **eiken van Bashan**, 14 tegen alle **trotse bergen en alle hoge heuvels** (Jesaja 2:12-14).*

In deze voorbeelden schildert Jesaja een beeld van geestelijk hoogmoed in de mens, gebruik makend van de elementen van de natuur—groene bogen (of loverkronen) het dichte gewas van het woud, de ceders van Libanon, eiken van Bashan en hoge bergen. De analogie is passend. Net zoals men de hoge trotse ceders van Lebanon kan omhakken, zo ook kan Adonai de trotsen vernederen (omlaag brengen). Laat ons dit nu toepassen op de Mo'edim.

- A. Hopelijk begrijp je nu dat de Mo'edim ons onderwijzen over het werk van de Messias bij Zijn eerste en tweede komst. We leerden al dat Pesach (Passover) een beeld is van de Messias' dood ten behoeve van ons. Lees [Johannes 1:29](#). Welk Torah Beeld gebruikt Johannes om ons te onderwijzen over de Messias?³⁰ Johannes wist dat een lam een perfect beeld van de Messias was omdat de Messias ons Pesach lam was! Net zoals de eerstgeborene Israëlieten gered werden van de dood door het bloed van een lam, zo ook werden wij gered van de tweede dood door het bloed van **HET Lam!** Dit Torah beeld helpt ons ook te weten dat Jesaja 53 een profetie is van de dood van de Messias als ons Passover lam. Doorheen dat hoofdstuk zijn er talrijke verwijzingen naar de Dienaar YHWH als een lam. We zagen ook hoe Yeshua het brood van leven is dat uitgebeeld wordt in Chag HaMatzot.
- B. Welk is de derde Mo'ed?³¹ Zodra je het getal drie ziet in associatie met de Mo'edim, zou je onmiddellijk moeten beginnen denken aan de Messias Yeshua. In Parashat K'doshim zagen we dat de kinderen van of Adonai's Koninkrijk dikwijls vergeleken worden met het graan(weet je nog de parabel van het graan en het onkruid). Lees [Johannes 12:24](#). Merk op hoe Yeshua zijn discipelen vergelijkt met graan. Sinds we weten dat graan een metafoor/Torah beeld kan zijn voor de verlostten, zouden we dan niet verwachten de Messias afgebeeld te zien door een bepaald type van graan? De Dag van het Omer Wuif offer valt op de dag na de Shabbat die plaats heeft tijdens Chag HaMatzot. Tijdens deze Mo'ed nemen de Priesters een omer van **gerste** graan en wuiven het voor Adonai opdat wij mogen aanvaard worden voor de Heer (Lev 23:11). Wel, het Torah' beeld van de **VERRIJZENIS** van de Messias is gevonden in de Heilige Dagen. De Heilige Dag die een schaduw is van Yeshua's **VERRIJZENIS** is

the **DERDE** Mo'ed, de Dag van het Omer Wuif Offer! Het offer van de geste garven is een profetisch beeld van de wederopstanding van de Messias! Als we Torah Beelden zien waarbij graan betrokken is, weten we dat het betrekking heeft op ons, heiligen. Wanneer we echter zien dat er gerstegraan betrokken is in de Torah Beelden, dan is dat een teken dat de passage ons iets onderwijst over de Messias. Het is waarlijk de verrijzenis van de Messias die ons aanvaardbaar maakt voor Adonai!

- C. We weten dat Shavuot te maken heeft met de eerste komst van de Messias. Aangezien 1) Shavuot geassocieerd is met de gerste oogst en 2) graan een Torah Beeld is voor gelovigen, weten we dat Shavuot iets te maken heeft met de oogst van zielen bij Yeshua's eerste komst. Lees [Handelingen 2:40-47](#). Hoe is dit vers thematisch verbonden met het Torah ritueel van het brengen van twee broden van gerstebrood als vruchten van de eerste oogst?³² Is er enige thematische betekenis in het feit dat er 3,000 zielen gered werden?³³ Nu kunnen we ten volle begrijpen dat het gerste offer op Shavuot een beeld was van de 3,000 zielen die zouden gered worden als gevolg van de prediking van de Boodschap van Yeshua's dood, begrafenis en verrijzenis.

Samenvatting

De Mo'edim zijn beelden van het reddende werk van de Messias bij Zijn eerste en tweede komst. Elk ervan is vol van Messiaanse betekenis. Het bedroeft me dat zo weinig Nieuw Verbondsgelovigen ingaan op de rijkdom van de Mo'edim. Sluit je bij mij aan in gebed dat Adonai zal verder gaan met het Herstel van Zijn vastgestelde tijden voor meer en meer mensen! Moge Vader YHWH uw Torah studie zegenen!

Shabbat Shalom!

¹ De godslasteraar

² Deze instructies betreffende letsels zijn verbonden met Leviticus 24:10-16, omdat in Leviticus 24:10, geschreven staat dat de twee mannen vochten. Bijgevolg kan één van hen gekwetst zijn.

³ De godslasteraar

⁴ Ja, de Torah behandelde het onderwerp over lichamelijk letsel al in Parashat Mishpatim, specifiek in Exodus 21-23!

⁵ Heiligheid van de priesters! Zie Leviticus 21:6.

⁶ Adonai's naam zal geschonden worden.

⁷ "...zult het Heiligdom van zijn God niet ontwijden ..."

⁸ "...zult mijn gewijde offers niet ontheiligen ..."

⁹ Het verhaal van de godslasteraar is thematisch verbonden met Leviticus 21-22 omdat het zegt dat hij **de NAAM van YHWH vervloekte**! Het gemeenschappelijke thema van Leviticus 21-22 betreft Handelingen van heiligheid

die iemand zal weerhouden van het *ontwijken van Adonai's NAAM*. Ongetwijfeld is het *vloeken van de NAAM* een vorm van *ontheiligen van de NAAM*.

¹⁰ Ja, Adonai wil dat we zien dat wanneer een mens een ander mens ofwel verwondt of doodt, hij de *Naam van Adonai ontheiligt heeft!*

¹¹ Dit is wat **Iraki Vrijheids** lingo.

¹² Neen. De Mo'edim zijn niet cultureel Joods. Ze zijn YHWH's vastgestelde tijden. Ze behoren Hem toe.

¹³ Genesis 1:14 stelt dat de *zon en de maan* zullen dienen als tekenen voor de *seizoenen* (NKJV). De Mo'edim hebben een landbouwkundige basis; aangezien de zon *EN* de maan tekenen zijn voor de landbouwkundige seizoenen, kunnen we verwachten dat de Mo'edim verbonden zijn met zowel de cyclus van de zon als van de maan, zoals we juist besproken hebben.

¹⁴ De Mo'edim zijn thematisch verbonden met de Shabbat op twee manieren. Ten eerste, de uitdrukking *heilige samenkomst* komt voor in beide Parshiot en dient om de Shabbat thematisch te linken aan de Mo'edim! Beide worden beschouwd als heilige samenkomsten. Ten tweede, elke Mo'edim heeft een rustdag die ermee geassocieerd is. Dit is een duidelijke thematische link met de wekelijkse Shabbat!

¹⁵ Je zult geen enkel inspannend werk doen.

¹⁶ Citaat genomen uit een artikel getiteld, *Van de Dag Volgend op de Shabbat* (Vayikra 23:9-22) door Rav Elchanan Samet, <http://www.vbm-torah.org/parsha.60/31emor.htm>. Je zou dit artikel interessant kunnen vinden.

¹⁷ <http://www.karaite-korner.org/shavuot.shtml>.

Counting the Omer.

¹⁸ De meeste van de verzen in de Haftarah zijn verbonden met de geboden in Leviticus 21-22.

¹⁹ Yeshua zei in Johannes 5:46 dat Mozes over Hem sprak. Psalm 40:6-8, sprekend over de Messias, zei dat het boek over Hem geschreven is. Paulus zei dat al de feesten profetische schaduwen van of Messias Yeshua waren.

²⁰ JA. Mattheüs 25:31-46.

²¹ 1) Leviticus 19:1-11 (vooral verzen 9-10), betreffen het voeden van de armen en de vreemdeling/proseliet. Yeshua's woorden gingen over het voeden van de arme en de vreemdeling. 2) Zowel Leviticus 19:1-10 als Leviticus 24:10-23 leert dat de manier waarop we omgaan met andere mensen een weerspiegeling is van hoe we met Adonai omgaan. Yeshua's lessen weerspiegelen ditzelfde begrip.

²² Citaat genomen van een artikel getiteld, *Parashat Emor*, door Rav Mosheh Lichtenstein, <http://www.vbm-torah.org/parsha/31emor.htm>.

²³ Twee.

²⁴ Hij vulde de eerste vier Mo'edim bij Zijn eerste komst, die in de lente was!

²⁵ Aangezien we weten dat 1) Israël twee oogstseizoenen heeft; één in de lente en één in de herfst, en 2) Yeshua de eerste vier Mo'edim vulde, welke in de lente zijn, dan lijkt het dat de Mo'edim een beeld zijn van de eerste en tweede komst van de Messiah!

²⁶ Voor een meer uitgebreide opsomming van types van de Messias, lees Parashat Metzora.

²⁷ Het is als volgt met de Mo'edim verbonden: Hosea 6:3 gebruikt de beeldspraak van de vroege en de late regen, wat verbonden is met de landbouwkundige cyclus. Dit is omgekeerd dan weer verbonden met de Mo'edim!

²⁸ Hosea 6:3 stelt dat YHWH tot ons zal komen zoals de vroege en late regen. Met andere woorden, Hij zal naar ons komen in de lente en in de herfst, wanneer de vroege en de late regens voorkomen!

²⁹ Hosea 6:2 gebruikt het thema van De Verrijzenis en het Leven, wat een weggevertje is dat deze passage Messiaans in betekenis is.

³⁰ Hij vergelijkt de Messias met een lam.

³¹ De Dag van het Omer Wuif Offer.

³² Graan is een Torah Beeld voor gelovigen. Zij die gered waren, waren de eerste vruchten van gelovigen om de Boodschap te horen na Yeshua's eerste komst.

³³ Ik denk het. Het teken van de Messias is leven uit de dood. Het is speciaal versterkt als het gekoppeld is aan het getal drie (30, 300 of 3000). Op Shavuot werden 3,000 *zondaars* gered. Herinner je van Parashat Metzora, dat de metzora ("melaatse") een beeld was van de wandelende, levende dood. In Nieuw Verbonds termen, de metzora was een beeld van de ongeredden, die ook al leven ze fysiek geestelijk dood zijn. Wel, 3,000 geestelijk dode mensen werd leven gegeven door te geloven in de plaatsvervangende dood van de Messias. Daar hebben we het weer—leven uit de dood en het getal 3 (3,000)! Het teken van de Messias.